

Sygn. akt II CZ 105/13

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak (przewodniczący)

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa J. T.

przeciwko Wojewódzkiemu Szpitalowi Zespolonemu w L.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 14 lutego 2014 r.

zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 24 września 2013 r.

**uchyla zaskarżone postanowienie i przekazuje sprawę Sądowi
Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 września 2013 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powódki z powodu nieuiszczenia opłaty od skargi.

Sąd ustalił, że powódka wniosła od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 3 kwietnia 2013 r., którym oddalono jej apelację, skargę kasacyjną z wnioskiem o zwolnienie jej od kosztów sądowych w całości.

Postanowieniem z dnia 19 sierpnia 2013 r. wniosek ten został oddalony. Zadaniem Sądu oświadczenie powódki o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania z dnia 30 maja 2013 r. oraz wyjaśnienia zawarte w piśmie z dnia 24 lipca 2013 r. w zakresie dochodów i źródeł utrzymania są niewiarygodne. Wynika z nich, że miesięczne wydatki wynoszą 5150 zł i przekraczają dochody o 1753 zł. Z porównania oświadczenia z dnia 30 maja 2013 r. z oświadczeniem z dnia 21 czerwca 2012 r. wynika, że w pierwszym z wymienionych oświadczeń powódka nie wymieniła wszystkich ponoszonych wydatków (paliwo i utrzymanie samochodu, podatek od nieruchomości, opłata za przedszkole i telefon). Ponadto w żadnym z oświadczeń nie ujawniła wydatków związanych z nauką syna B. T. Z powyższego wynika - według Sądu - że powódka i jej mąż posiadają nieujawnione w oświadczeniu z dnia 30 maja 2013 r. inne dochody, pozwalające pokrywać wydatki w wysokości około 1750 zł. Ponadto Sąd ustalił, że w oświadczeniu z dnia 21 czerwca 2012 r. powódka nie podała, że mąż od 1987 r. jest właścicielem domu o powierzchni 160 m² z działką i od 2005 r. – właścicielem wynajmowanego mieszkania o powierzchni 54 m².

W zażaleniu pełnomocnik wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i rozpoznanie - na podstawie art. 380 k.p.c. - postanowienia o oddaleniu wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych. Zarzucił, że wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych został oddalony z naruszeniem art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych sprawach cywilnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm., dalej - „u.k.s.c.”) i art. 233 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nie można odeprzeć zarzutu skarżącej, że Sąd odmówił jej zwolnienia od kosztów sądowych na skutek nieprawidłowej oceny złożonego przez nią oświadczenia o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania.

Nie poddaje się weryfikacji instancyjnej wniosek Sądu, że skarżąca i jej mąż mają nieujawnione dodatkowe źródła dochodu, pozwalające im - zdaniem Sądu - pokrywać przekraczające wykazany dochód wydatki w wysokości około 1750 zł miesięcznie. Nie wiadomo bowiem na jakiej podstawie Sąd ustalił, że wspomniane wydatki są ponoszone z własnych środków skarżącej i jej męża. Zakwestionowany wniosek Sądu należało zatem uznać, zwłaszcza wobec zarzutu skarżącej, że jest ona zmuszona korzystać z pożyczek udzielanych przez rodzinę, za oparty na niedostatecznie wyjaśnionych podstawach.

Ustalenie Sądu, że źródłem dochodu jest także wynajmowanie mieszkania męża skarżącej pomija związane z najmem istotne okoliczności zawarte w piśmie z dnia 24 lipca 2013 r. Wynika z nich, że z uzyskiwanego co miesiąc dochodu z tytułu wynajmu mieszkania jest płacony czynsz (490 zł), a ponadto – spłacany spowodowany przez poprzednich lokatorów mieszkania dług czynszowy (7 000 zł), egzekwowany przez komornika sądowego.

Nawiązując do zakwestionowanej przez Sąd rzetelności oświadczenia majątkowego z dnia 21 czerwca 2012 r., skarżąca trafnie zarzuciła, że przyczyny niewykazania w tym oświadczeniu posiadanego przez jej męża domu i mieszkania podała w piśmie z dnia 24 lipca 2013 r. Tymczasem Sąd nie wyjaśnił, dlaczego mimo tego uznał, że są podstawy do zdyskwalifikowania wiarygodności oświadczenia majątkowego dołączonego do wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych.

Reasumując, zarzut wydania postanowienia oddalającego wniosek o zwolnienie skarżącej od kosztów sądowych z naruszeniem przytoczonych w zażaleniu przepisów prawa należało uznać za uzasadniony; w konsekwencji, nie było podstaw do odrzucenia skargi kasacyjnej.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398¹⁵ § 1 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).